

paa 17, spurgte han, om Ministeren vilde være villig til at give Dispensationsret i saadanne Tilfælde. Jeg vil gerne i den Anledning sige, at det forekommer mig, at den ministerielle Dispensationsret bør bruges paa den Maade, at man søger at samle saa vidt muligt beslægtede Fag i én Arbejdsløshedskasse, Fag, hvor Risikoen kan siges at være saa omtrent lige stor. Det er uheldigt at faa smaa Kasser, og jeg mener derfor, at der ved de Bestemmelser, der er i § 4 fra Ministeriets Side vil kunne bidrages til, at der kommer et Arbejde frem i de forskellige smaa Fag for at faa en saa stor Sammenslutning paa dette Omraade, som Forholdene maatte tillade. I øvrigt handler § 4 jo ogsaa om Kassernes Art, og der siges i Slutningen, at en Arbejdsløshedskasse skal enten være knyttet til et eller flere bestemte Fag eller være stedlig begrænset. Enten — eller, siges der her i Paragraffen. Men af Bemærkningerne fremgaar det, at man har tænkt sig, at en Kasse ikke blot skulde kunne være stedlig begrænset, saaledes at alle, der boede indenfor Kassens Omraade, som nærmere udviklet i § 5, skulde kunne være Medlemmer, enten de hørte til det ene Fag eller det andet, men ogsaa saaledes, at der skulde kunne være Tale om stedligt begrænsede Kasser, der kun omfattede et enkelt Fag. Jeg mener nu, at som Udtrykkene ere i § 4, vil der ikke kunne være Tale om faglige Kasser, der ere stedligt begrænsede. Jeg indrømmer, at det kan der være Tale om efter Bemærkningerne, men jeg er af den Mening, at det her vilde være heldigt at blive ved Lovparagraffens absolutte Udtryk. Jeg tror, det vilde være heldigt at skelne mellem de stedligt begrænsede Kasser paa den ene Side og de fagligt begrænsede Kasser paa den anden Side, netop fordi jeg, som jeg udviklede før, tror, at det vil være det heldigste i enhver Henseende for disse Arbejdsløsheds-kassers Fremtid, om man i saa stor Udstrækning som muligt kan komme ind paa faglige Lands-Kasser, saaledes som man nu ad Frivillighedens Vej i de allerfleste Tilfælde er kommet ind derpaa, idet de da ogsaa vilde faa den største Betydning for Anvisning af Arbejde indenfor de enkelte Fag.

Efter disse Bemærkninger om nogle af Lovforslagets Principper skal jeg omtale et Par Enkeltheder i Lovforslaget.

I § 2 tales der om Ret til Anerkendelse: „Enhver Arbejdsløshedskasse har Ret til at faa offentlig Anerkendelse“. Som Bestemmelsen er her, har den en ganske absolut Karakter og er ganske tilsvarende til den Bestemmelse af lignende Art, som findes i Sygekasseloven. Jeg mener imidlertid, at de Erfaringer, man har indhøstet paa Sygekassevæsenets Omraade, vilde gøre det rimeligt, om der dog blev en Begrænsning i den absolutte Ret. Det har nemlig paa Sygekassevæsenets Omraade vist sig, at der nu og da kan blive Tale om at oprette Kasser, uden at man i og for sig kan indrømme, at der er nogen rimelig Grund til at oprette en konkurrerende Kasse til en allerede bestaaende. Nu er jeg ganske klar over, at hvis der skulde være nogen Undtagelse fra denne absolutte Ret, skulde den være meget bestemt begrænset i selve Loven. Jeg havde da tænkt mig, at man f. Eks. kunde sige, at der gaves Ministeren en begrænset Ret til efter Indstilling fra Nævnet at nægte Anerkendelse i nærmere i selve Loven bestemte Tilfælde, og det Tilfælde, jeg særlig har tænkt paa, er, hvor der enten i et Fag eller paa et Sted i Forvejen eksisterer en Arbejdsløshedskasse.

I Slutningen af § 5 siges der: „Om nogen efter Bestemmelserne i nærværende Paragraf kan være Medlem af en anerkendt Arbejdsløshedskasse og med hvilken Medlemsret, afgøres af Arbejdsløshedsinspektøren“. Men dernæst har den paa-gældende Indankningsret til Ministeren, der skal indhente Erklæring fra Arbejdsløshedsnævnet. Dette forekommer mig at være noget for indiviklet. Jeg tror, at for saa vidt Spørgsmaalet berører Begyndelsen af Paragraffen, nemlig om vedkommende har Ret til at være Medlem af en anerkendt Arbejdsløshedskasse, da vil det være naturligare at lade dette Spørgsmaal, naar det optraadte i sin Renhed, afgøre af det Udvalg, der rundt omkring er nedsat i Henhold til Sygekasselovens § 7. Og med Hensyn til de andre Spørgsmaal, som der er Tale om i Paragraffen, vilde jeg mene, at det var tilstrækkeligt, at de afgjordes af Arbejdsløshedsinspektøren med